

при упорството на последната поддържана особно отъ Англия въ приемването задълженията които ѝ се налагаха, на 14-й Септ. въ врѣме на сѣрб.-турската война, руския посланикъ въ Лондонъ, посѣтилъ лордъ Дерби и съобщилъ му една депеша отъ князь Горчакова съ която руското правителство за обезпечение на мира, оспава съгласно, щото, Австрия да занеме Босна, Руссия да занеме България а съединенитѣ флоти на великитѣ сили да влезтъ въ Босфора и гонимата цѣль да се постигне безъ война. Отъ послѣ Руссия се показала още по устѣпчива. Графъ Шуваловъ казалъ на лордъ Дерби, че ако се счита достатъчно влизането само на съединенитѣ флоти въ Босфора, руското правителство и на това е съгласно, само и само да се избѣгне войната; обаче, английското правителство и това неприяе, а пакъ и Турция въпреки рѣшението на представителитѣ на великитѣ сили въ едно засѣдание още на 28-й Септ. за обезоружаването на воюющитѣ страни, като продължаваше да се бие, Руссия трѣбваше вече други мѣрки да вземе.

На 18-й Окт. императора заповѣдалъ на своя посланикъ въ Цариградъ генер. Игватиева да яви на Портата че ако въ разстояние на два дена не сключи примирие за шестъ седмици, дипломатическитѣ сношения ще бѣдѣтъ прекъснати и посолството ще напусне Цариградъ.

На 20-й Турция подписа примирието за единъ мѣсець и въ сѣщото врѣме се прѣгна изъ цариградскитѣ улици слѣдующата прокламация: „Въ настоящата минута гявуритѣ които се застрашаватъ да бѣдѣтъ стѣпкани отъ нашитѣ храбри войски, тѣзи мундари народи въ Европа, поискаха милость и прошка отъ мюсулманитѣ. Вий които сте на пункта отъ горѣ за да свържете миръ, имайте предъ видъ, първо, че мюсулманския народъ не иска самоуправлението нито на Сърбия, нито на Черна-Гора, нито на Румжния и тѣзи земи трѣбва да съставляватъ цѣлостта на отоманската държава; второ, Руссия трѣбва да ни заплати едно голѣмо обезщетение за войната, да ни повърне Кримъ и Черно море съ всичкитѣ му прибрѣжни мѣста; трето, Европа трѣбва да се задължи чрѣзъ една тържественна клѣтва че нѣма вече да се мѣси въ Турция. Нѣ ако не направите това, заклѣваме се въ името на пророка че до единъ ще ви исколяме на Сераскеръ капусу.“¹⁾

¹⁾ Тѣзи прокламация, види се, да е произведение на въспитанитѣ въ религиозний фанатизмъ, софти.